

020. Tweede dictee van de Vereniging Algemeen Nederlands (auteur: Frans Debrabandere)

Op reis

De twintigste-eeuwse toerist hoeft geen croesus te zijn, als hij althans niet in de chicste hotels wil logeren, maar tevreden is met een budgethotel of een apartotel. Iedereen kan nu recreëren, zowel de doctor in de geneeskunde en de miljonair als de nooddruftige armoedzaaiër of de verpauperde proletariër.

Wie niet naar de Pyreneeën, Tsjechië, de Middellandse Zeelanden of Libië kan reizen, kan nog terecht in 's-Herenelderen, Westrozebeke of Sint-Job-in-'t-Goor. Toerisme kent geen xenofobie. Wie is zo antisemitisch dat hij niet naar Israël zou willen reizen?

Voor de reis laten we de auto nakijken en we letten vooral op een goed geoliede motor, de carrosserie, de bougies en de cardanas. We kunnen ook met de hst-trein. Nemen we een hond mee, dan mag hij niet aan een hondenziekte lijden en moet hij ingeënt zijn.

Als we een keer aangekomen zijn, moeten we ons acclimatiseren. Na het ontbijt met croissants, kadetjes of sukadekoek kunnen we stad of streek verkennen. We kunnen door beukenbossen wandelen of in tuinen met acacia's, bloeiende kersenbomen of rozenstruiken. We picknicken in de weidse natuur en zien lieden die zich bezighouden met forellen- of garnalenvangst.

We bewonderen niet alleen gotische en romaanse kerken, feeëriekke fonteinen, neoclassicistische en rococogevels, maar ook solitaire cisterciënzerabdijen. We bezoeken ethnologische en volkskundige musea met bijvoorbeeld ex voto's en ecce homo's. Bij warm weer verfrissen we ons met consumptie-ijs. In niet-Europese landen bezoeken we piramides, bazaars en Boeddhatempels.

's Avonds genieten we in een restaurantje van een smeug soepje, slaatjes met mayonaise, sint-jakobsschelpen, bordeauxs – je weet wel, die Bordeauxse wijn –, een gesouffleerde omelet en de a.u.b.'s en dank-u-wels van de kelner.

Daarna gaan we wellicht naar een concert van een symfonieorkest of van het radio-omroeporkest ofwel naar een recital voor klavecimbel of hobo. Ook het marionettentheater kan heel leuk zijn. In een volks cafeetje worden we verlustigd door de harmonicaklanken van een accordeonist.

In Hongarije genieten we van csardasmuziek. En overal ter wereld kun je in een bar op een taboeret of een barkruk snoepen van een gracieuze stripteuse.

Thuisgekomen gaan we allereerst op een bascule ons gewicht controleren. Maar vooral kunnen we aan huisgenoten of vrienden reisanekdotes vertellen.